

N:o 14.

Af Herr Per Jonsson från Westerbottens län: Om rättighet för församlingarne att bestämma klockarnes aflöning.

Under N:o 46 väcktes af mig vid lagtima riksdagen förlidet år en motion af följande innehåll:

“Vid flera riksdagar har fråga blifvit väckt, att hvar och en församling måtte, på grund af Kongl. förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd den 21 Mars 1862, § 2 mom. 10, få bestämma den lön, som bör utgifvas till församlingens klockare. Orsaken till denna frågas väckande har varit, att klockare, isynnerhet i de norrländska länen, till följd af 1681 års författning, kunnat uppbära sina inkomster ända till 3,000 R:dr Detta har för dem blifvit en möjlighet dels derigenom att flera nyhemman ingått i skatt, dels ock derigenom att de uppbära den bestämda afgiften af hvarje hemmansdel, äfven om flera sådana kommit i en mans ägo och begagnas i sambruk.

Ett sådant aflöningssätt och en sådan hög aflöning till en person med så ringa tjänstgöringsskyldighet måste ovillkorligen förefalla orimligt och Lag-Utskottet har äfven insett detsamma, men på samma gång icke ansett sig, i strid med 114 § Regeringsformen, kunna tillstyrka bifall till de härom väckta motionerna.

För min del anser jag klockare böra hänföras till *kyrkobetjeningen* och icke till presterskapet, till följd hvaraf de presterliga privilegierna icke skulle komma att trädas för nära, om församlingarne erhöle tillstånd att bestämma klockarelönerna; men äfven om Riksdagen skulle vara af samma tanke, som hittills Lag-Utskottet, finner jag icke hinder möta att fatta beslut i ofvan angifna syfte. Vinner detta Riksdagens bifall och Kongl. Maj:ts fastställelse, kan ju frågan, enligt 114 § Regeringsformen, underställas Kyrkomötet.

På grund häraf får jag vördsammast föreslå,

att, med upphäfvande af 1681 års författning, församlingarne må lemnas öppen rätt att bestämma klockarens aflöning.“

Som denna min motion icke blef af Lag-Utskottet, dit den remitterades, vid 1871 års riksdag till behandling företagen och de skäl, som då föranledde dess väckande, heldre ökats än minskats, i ty att klockarnes aflöningar, i synnerhet inom de förr nämnda länen, med hvarje år stiga till den grad, att klockaren inom den ena församlingen åtnjuter vida större lön, än pastor i ett medelmåttigt pastorat, får jag anhålla, att densamma nu äfven blifver till bemälda Utskott remitterad.

Stockholm den 23 Januari 1872.

P. Jonsson.

N:o 15.

Af Herr Per Jonsson från Westerbottens län: Om ändring i 11 § af Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862 angående kommunalstämma på landet.

Ända från första stunden 1862 års Kommunalförfattning började träda i verket, har nästan öfver allt i landet försports rättmätiga klagomål öfver den röstberäkningsgrund, som inom kommunerna tillämpas. Den sjelfstyrelse, man derigenom velat lägga i kommunens hand, har i stället blifvit underkastad en tryckning, som på många orter helt och hållet qväft det kommunala lifvet, med ett ord gifvit den stora mängden af folket leda för deltagande i kommunalstämmorna.